

(Biblisk församling.doc)

Dova klockljud

III Biblisk församling

Kommentarer

Andens liv

avgörande (inte läran som fristående sanning)

är att leva i sanningen

är en kraft,

är tro,

är den första kärlekens anderika barnaliv

är bästa försvaret för den sunda läran

Anden härskar

Med kärlekens innerlighet

Med trons allt besegrande makt

Teologin i sin essens

I slutändan skall vår teologi smälta ihop till detta ena: ”Detta är det eviga livet, att de känna dig, den ende, sanne Guden, och den du har sänt, Jesus Kristus”.

En religion vars huvudsanningar är så enkla att ett barn kan fatta dem.

Det kristliga inflytandet viktigt

Döda bekännare och slarvig kristendom har bidragit mer till fritänkeriets utbredande än alla otrosskrifter i världen. Vad vi skall sätta emot är andligt liv.

Självkritik

Av kristendomen har blivit teorier, former, ren lära.

Vi måste lära oss bekänna våra och vårt folks synder (synd=brist på liv och vad den bristen leder till)

Samhällsanalys

Vi lever i upplysningens tidevarv, vi har vuxit i förståndet men gått tillbaka i livet, det liv som härskar med kärlekens hela innerlighet och trons allt besegrande makt.

III

Biblisk församling s 325

Församlingen i Sardes blev icke klandrad för falsk lära eller bristande ordning. Det var en renlärig, väl ordnad församling. Det var icke fel i huvudet, men i hjärtat, icke uti församlingsordningen, men i livet. I döden och inför evighetens allvar skall vår teologi smälta ihop till detta ena: »Detta är det eviga livet, att de känna dig, den ende, sanne Guden, och den du har sänt, Jesus Kristus».

Joh 17:3 s 325 Och detta är evigt liv, att de känna dig, den enda sanne Guden, och den du har sänt, Jesus Kristus.

Men i en tid av andlig förbistring måste ju varje vaken kristen känna sig uppfordrad att försvara »den sunda läran».

1 Tim 1:10 s 325 för dem som öva otukt och onaturlig vällustsynd, för dem som äro människosäljare, lögnare, menedare eller något annat som strider mot den sunda läran

Och de bästa försvar vi kunna giva för sanningen är att själva leva i sanningen. Det är en död församling, som söker ersätta Andens liv med glänsande teorier och vackra former, det är den mänskliga vanmakten, som tager till köttsliga vapen. Det är en skam, som vi torde få bära till ändens tid, att vi kommit i strid, om en religion, vars huvudsanningar äro så enkla, att ett barn kan fatta dem. Den kunskap, som uppblåser, och den lära, som ställer upp partiets beväpnade knektar, äro oss till föga heder.

Det finnes församlingar, som efter åldern borde leva i ungdomens fulla kraft, men redan äro förlamade. De bäras bort under inflytande av sömndrycker till döden. Världen i dess olika former **(325 sen 326)** taget överhanden i hjärtat, livet och församlingen.

Och allt, vad man till sist har kvar, är »den rena läran». Den ena församlingen går och den andra kommer. Man börjar, som det vore eld överallt, men slutar i försoffning och död. Vår tids frikyrkliga liv hotas med en smygande död. Steg för steg växer man väl i rikedom, lärdom, värdighet och anseende, men förlorar

i enfald, kärlek och liv. Många, som lämnat de statskyrkliga formerna, hava, i stället för att utvecklas i liv, i många fall gått tillbaka. Man kan arbeta sig ur gamla former och förstelna i nya. Församlingen kan genom döda bekännare och en slarvig kristendom förlora sitt kristliga inflytande, ja, förskräckligt att säga, bidra mer till fritänkeriets utbredande än alla otrosskrifter i världen. Det förakt, som otron öser över oss, torde i många fall vara berättigat. Hava vi talat om sanningar, som vi föga trott på själva, och hava vi trampat under fötterna lärans huvudbud: kärleken av ett rent hjärta,

1 Tim 1:5 s 326 Och förmaningens ändamål är kärlek av ett rent hjärta och av ett gott samvete och av en oskrymd tro.

så hava vi i sanning föga att yvas över, men mycket, som borde kunna förödmjuka oss. Vad våra församlingar behöva är icke silver och guld, utan den tro, som kan säga: »Stå upp och gå!» Vi hava ingen brist på lärda utläggningar och icke heller så stor brist på religiös verksamhet, men vi hava brist på liv. Den otro och gudlöshet, som rustar sig till strid emot oss, borde komma oss att känna det krav, som ställes på sanningens bekännare i närvarande tid.

Mänsklig visdom kan icke segra. Vi behöva en motsvarande kraft, som trampar satan under sig, om det på oss skall besannas: »Den, som är i eder, är större än den, som är i världen;»

1 Joh 4:4 s 326 I, kära barn, I ären av Gud och haven övervunnit dessa; ty han som är i eder är större än den som är i världen.

och detta är segern, som övervinner världen: vår tro.»

1 Joh 5:4 s 326 Ty allt som är fött av Gud, det övervinner världen; och detta är den seger som har övervunnit världen: vår tro.

Må vi, som fordom Daniel, bekänna våra och vårt folks synder (Dan. 9),

Dan 9:5 s 326 Vi hava syndat och gjort illa och varit ogudaktiga och avfälliga; vi hava vikit av ifrån dina bud och rätter och som judarna på Nehemjas (326 sen 327) tid, vakna upp till ett heligt liv!

Neh 1:1-10 s 326 f Nehemjas, Hakaljas sons, berättelse. I månaden Kisleu, i det tjugonde året, när jag var i Susans borg, 2hände sig att Hanani, en av mina bröder, och några andra män kommo från Juda. Och jag frågade dem om judarna, den räddade skara som fanns kvar efter fångenskapen, och om Jerusalem. 3De sade till mig: "De kvarblivna, de som efter fångenskapen finnas kvar i hövdingdömet, lida stor nöd och smälek, och Jerusalems mur är nedbruten, och dess portar äro uppbrända i eld." 4När jag hade hört detta, satt jag gråtande och sörjande i flera dagar och fastade och bad inför himmelens Gud. 5Och jag sade: "Ack HERRE, himmelens Gud, du store och fruktansvärde Gud, du som håller förbund och bevarar nåd mot dem som älska dig och hålla dina bud, 6låt ditt öra akta härpå, och låt dina ögon vara öppna, och hör din tjänares bön, den som jag nu beder inför dig både dag och natt, för Israels barn, dina tjänare, i det att jag bekänner Israels barns synder, dem som vi hava begått mot dig; ty också jag och min faders hus hava syndat. 7Vi hava svårt förbrutit oss mot dig; vi hava icke hållit de bud och stadgar och rätter som du gav din tjänare Mose. 8Men tänk på det ord som du gav din tjänare Mose, när du sade: 'Om I ären otrogna, så skall jag förströ eder bland folken; 9men om I vänden om till mig och hållen mina bud och gören efter dem, då vill jag, om än edra fördrivna vore vid himmelens ända, likväl församla dem därifrån och låta dem komma till den plats som jag har utvalt till boning åt

mitt namn.' 10De äro ju dina tjänare och ditt folk, som du har förlossat genom din stora kraft och din starka hand. 11Ack Herre, låt ditt öra akta på din tjänares bön, ja, på vad dina tjänare bedja, de som vilja frukta ditt namn; låt nu din tjänare vara lyckosam och låt honom finna barmhärtighet inför denne man."

Ty vi hava skridit in i upplysningens tidevarv och vuxit i förståndet men gått tillbaka i livet, det liv, som härskar med kärlekens hela innerlighet och trons allt besegrande makt. Huru förödmjukande det än må vara, låtom oss gå tillbaka till den första kärlekens anderika barnaliv!

Bibelhänvisningar

*** Neh 1:1-10 s 326 f Nehemjas, Hakaljas sons, berättelse. I månaden Kisleu, i det tjugonde året, när jag var i Susans borg, 2hände sig att Hanani, en av mina bröder, och några andra män kommo från Juda. Och jag frågade dem om judarna, den räddade skara som fanns kvar efter fångenskapen, och om Jerusalem. 3De sade till mig: "De kvarblivna, de som efter fångenskapen finnas kvar i hövdingdömet, lida stor nöd och smälek, och Jerusalems mur är nedbruten, och dess portar äro uppbrända i eld." 4När jag hade hört detta, satt jag gråtande och sörjande i flera dagar och fastade och bad inför himmelens Gud. 5Och jag sade: "Ack HERRE, himmelens Gud, du store och fruktansvärde Gud, du som håller förbund och bevarar nåd mot dem som älska dig och hålla dina bud, 6låt ditt öra akta härpå, och låt dina ögon vara öppna, och hör din tjänares bön, den som jag nu beder inför dig både dag och natt, för Israels barn, dina tjänare, i det att jag bekänner Israels barns synder, dem som vi hava begått mot dig; ty också jag och min faders hus hava syndat. 7Vi hava svårt förbrutit oss mot dig; vi hava icke hållit de bud och stadgar och rätter som du gav din tjänare Mose. 8Men tänk på det ord som du gav din tjänare Mose, när du sade: 'Om I ären otrogna, så skall jag förstöra eder bland folken; 9men om I vänden om till mig och hållen mina bud och gören efter dem, då vill jag, om än edra fördrivna vore vid himmelens ända, likväl församla dem därifrån och låta dem komma till den plats som jag har utvalt till boning åt mitt namn.' 10De äro ju dina tjänare och ditt folk, som du har förlossat genom din stora kraft och din starka hand. 11Ack Herre, låt ditt öra akta på din tjänares bön, ja, på vad dina tjänare bedja, de som vilja frukta ditt namn; låt nu din tjänare vara lyckosam och låt honom finna barmhärtighet inför denne man."

*** Dan 9:5 s 326 Vi hava syndat och gjort illa och varit ogudaktiga och avfälliga; vi hava vikit av ifrån dina bud och rätter

*** Joh 17:3 s 325 Och detta är evigt liv, att de känna dig, den enda sanne Guden, och den du har sänt, Jesus Kristus. 1 Tim 1:5 s 326 Och förmaningens ändamål är kärlek av ett rent hjärta och av ett gott samvete och av en oskrymtad tro.

*** 1 Tim 1:10 s 325 för dem som öva otukt och onaturlig vällustsynd, för dem som äro människosäljare, lögnare, menedare eller något annat som strider mot den sunda läran

*** 1 Joh 4:4 s 326 I, kära barn, I ären av Gud och haven övervunnit dessa; ty han som är i eder är större än den som är i världen.

*** 1 Joh 5:4 s 326 Ty allt som är fött av Gud, det övervinner världen; och detta är den seger som har övervunnit världen: vår tro.